

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 12 ноември 2019 г.
(OR. en)

13997/19

Междуинституционално досие:
2019/0239(NLE)

FISC 432
ECOFIN 984

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

От: Генералния секретар на Европейската комисия,
подписано от г-н Jordi AYET PUIGARNAU, директор

Дата на получаване: 11 ноември 2019 г.

До: Г-н Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, генерален секретар на Съвета на
Европейския съюз

№ док. Ком.: COM(2019) 547 final

Относно: Предложение за РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА СЪВЕТА за
изменение на Решение 2007/884/ЕО за оправомощаване на
Обединеното кралство да продължава да прилага мярка, дерогираща
от член 26, параграф 1, буква а) и членове 168 и 169 от Директива
2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената
стойност

Приложено се изпраща на делегациите документ COM(2019) 547 final.

Приложение: COM(2019) 547 final

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 11.11.2019 г.
COM(2019) 547 final

2019/0239 (NLE)

Предложение за

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА СЪВЕТА

за изменение на Решение 2007/884/ЕО за оправомощаване на Обединеното кралство да продължава да прилага мярка, дерогираща от член 26, параграф 1, буква а) и членове 168 и 169 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

В съответствие с член 395, параграф 1 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност¹ („Директивата за ДДС“) Съветът, като действа с единодушие по предложение на Комисията, може да разреши на всяка държава членка да прилага специални мерки за дерогация от разпоредбите на посочената директива с цел да опрости процедурата за събиране на ДДС или да предотврати някои форми на отклонение от данъчно облагане или избягване на данъци.

С писмо, заведено в Комисията на 2 април 2019 г., Обединеното кралство поиска разрешение да продължи да прилага мярка за дерогация от общите принципи, уреждащи правото на приспадане на ДДС, начислен върху входящите ресурси, във връзка с взети под наем или на лизинг автомобили, когато те не се използват изцяло за стопански цели. Заедно с искането за удължаване на срока Обединеното кралство представи доклад, включващ преглед на процентното ограничение, прилагано по отношение на правото на приспадане на ДДС за наемането или лизинга на автомобили, които не се използват изцяло за стопански цели.

В съответствие с член 395, параграф 2 от Директивата за ДДС, с писма от 29 април 2019 г. Комисията информира останалите държави членки за отправеното от Обединеното кралство искане. С писмо от 2 май 2019 г. Комисията уведоми Обединеното кралство, че разполага с цялата информация, необходима ѝ за разглеждане на искането.

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

• Основания и цели на предложението

Съгласно членове 168 и 169 от Директивата за ДДС данъчно задълженото лице има правото да приспадне ДДС, начислен при покупки, извършени за целите на неговите облагаеми сделки. Същевременно в член 26, параграф 1, буква а) от Директивата за ДДС се посочва, че използването на стоки, които са част от стопанските активи, за лични нужди се третира като възмездна доставка на услуги, когато длъжимият за тези стоки ДДС подлежи изцяло или частично на приспадане. По този начин системата гарантира, че крайното потребление се облага, когато начисленият върху входящите ресурси ДДС е бил приспаднал в началото.

По отношение на моторните превозни средства понякога е трудно и трудоемко както за данъчно задължените лица да разграничават и отбелязват границата между използването за стопански цели и за лични нужди, така и за данъчната администрация да провери действителното разграничение между двете. Това би било така дори в случай че Обединеното кралство се възползва от възможността, предвидена в член 168а, параграф 2 от Директивата за ДДС, да ограничи правото на приспадане за разходи, свързани със служебни автомобили, така че то да се отнася само за тази част от разходите, които реално са направени за целите на стопанската дейност на данъчно задълженото лице. В допълнение, като се има предвид броят на превозните средства

¹ ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1.

със смесена употреба, отклонението от данъчно облагане може да придобие значителни размери.

За да опрости събирането на ДДС и да предотврати отклонението от данъчно облагане, Обединеното кралство се ползва от разрешение, предоставяно от 1995 г. насам² и за последен път през 2016 г.³, да ограничи до 31 декември 2019 г. до 50 % правото на наемателите или на лизингополучателите да приспадат данъка върху разходите за наема или лизинга на автомобили, когато те не се използват изцяло за стопански цели. С цел избягване на двойното данъчно облагане на Обединеното кралство също така е разрешено да не счита използването за лични нужди на служебни автомобили, взети под наем или на лизинг от данъчно задължено лице, за възмездна доставка на услуги.

С тази дерогация се премахва необходимостта наемателят или лизингополучателят да води подробна отчетност за разстоянието, изминато от всеки от тези автомобили при използването им за лични нужди, както и да декларира ДДС при използване на автомобилите за лични нужди. Възможността, предоставена по силата на член 168а, параграф 2 от Директивата за ДДС, не предвижда частично приспадане с фиксирана ставка и може да се прилага само за ДДС, начислен върху входящите ресурси, по отношение на автомобили, които са част от стопанските активи на данъчно задълженото лице, поради което дерогацията е подходяща мярка за постигане на исканото опростяване.

В съответствие с член 3, параграф 2 от Решение 2007/884/ЕО на Съвета⁴, във вида, в който е изменено, Обединеното кралство представи доклад за прилагането на решението, в който е включен преглед на процентното ограничение, прилагано по отношение на правото на приспадане на ДДС за наемането или лизинга на автомобили, които не се използват изцяло за стопански цели.

По принцип дерогациите се предоставят за ограничен срок, за да може да се прецени дали специалната мярка е подходяща и ефективна. Представеният от Обединеното кралство доклад сочи, че 50-процентното разпределение на използването за стопански цели и за лични нужди (или за каквито и да било цели, различни от свързаните с икономическата дейност, по смисъла на член 26, параграф 1, буква а) от Директива 2006/112/ЕО) понастоящем продължава да отразява като цяло използването за служебни цели и за лични нужди на закупени на лизинг или наети автомобили от данъчно задължени лица в Обединеното кралство. Ето защо е целесъобразно срокът на действие на мярката за дерогация да бъде удължен.

² Решение 95/252/ЕО на Съвета от 29 юни 1995 г. за предоставяне на разрешение на Обединеното кралство да приложи мярка за дерогиране от членове 6 и 17 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета за хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота (ОВ L 159, 11.7.1995 г., стр. 19).

³ Срокът на действие на Решение 2007/884/ЕО на Съвета от 20 декември 2007 г. за оправомощаване на Обединеното кралство да продължава да прилага мярка, дерогираща член 26, параграф 1, буква а) и членове 168 и 169 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 346, 29.12.2007 г., стр. 21) бе удължен до 31 декември 2013 г. с Решение за изпълнение 2011/37/ЕС на Съвета от 18 януари 2011 г. (ОВ L 19, 22.1.2011 г., стр. 11), до 31 декември 2016 г. с Решение за изпълнение 2013/681/ЕС на Съвета от 15 ноември 2013 г. (ОВ L 316, 27.11.2013 г., стр. 41) и до 31 декември 2019 г. с Решение за изпълнение (ЕС) 2016/2265 на Съвета от 6 декември 2016 г. (ОВ L 342, 16.12.2016 г., стр. 28).

⁴ Решение 2007/884/ЕО на Съвета от 20 декември 2007 г. за оправомощаване на Обединеното кралство да продължава да прилага мярка, дерогираща член 26, параграф 1, буква а) и членове 168 и 169 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 346, 29.12.2007 г., стр. 21).

Обединеното кралство поиска разрешение да продължи прилагането на дерогацията до края на периода за прилагане, предвиден в споразумението за оттегляне. В това отношение на 29 март 2017 г. Обединеното кралство представи нотификация за намерението си да се оттегли от Съюза в съответствие с член 50 от Договора за Европейския съюз (ДЕС). Съгласно член 50, параграф 3 от ДЕС Договорите престават да се прилагат спрямо оттеглящата се държава от датата на влизане в сила на споразумението за оттегляне или при липса на такова, две години след нотификацията, освен ако Европейският съвет в съгласие със засегнатата държава членка не реши с единодушие да продължи този срок. Срокът бе удължен на три пъти, като последно това бе извършено с Решение (ЕС) 2019/1810 на Европейския съвет⁵, с което той бе удължен до 31 януари 2020 г.

На 11 януари 2019 г. с Решение (ЕС) 2019/274⁶ Съветът разреши подписването на споразумението за оттегляне, договорено на равнище преговарящи на 14 ноември 2018 г. Съюзът потвърди своята готовност да пристъпи бързо към неговото подписване и сключване, в случай че парламентът на Обединеното кралство одобри споразумението за оттегляне. В четвърта част от споразумението за оттегляне⁷ се предвижда преходен период, започващ от датата на влизане в сила на споразумението, през който правото на Съюза ще продължи да се прилага спрямо и в Обединеното кралство, както е определено в него.

При всички случаи настоящото решение се прилага само докато правото на Съюза се прилага спрямо и в Обединеното кралство.

Поради това, като се има предвид несигурността, свързана с датата на влизане в сила на споразумението за оттегляне, се счита, че най-подходящите следващи стъпки са да се включи клауза за изтичане на срока на действие на 31 декември 2022 г. Обединеното кралство се приканва да представи нов доклад не по-късно от 1 април 2022 г., в случай че се предвижда ново искане за удължаване на срока след 31 декември 2022 г.

Въпреки това в случай на оттегляне на Обединеното кралство от Европейския съюз без споразумение или в случай на ратифициране на споразумението за оттегляне дерогацията следва да престане да се прилага в зависимост от това кое събитие настъпи първо: или на 31 декември 2022 г., или на датата на оттегляне от Съюза без споразумение, или на датата на края на преходния период, предвиден в споразумението за оттегляне в случай на ратифициране на споразумението за оттегляне.

- **Съгласуваност със съществуващите разпоредби в тази област на политиката**

Подобни дерогации във връзка с правото на приспадане са предоставени на други държави членки.

⁵ Решение (ЕС) 2019/1810 на Европейския съвет, взето в съгласие с Обединеното кралство, от 29 октомври 2019 г. за продължаване на срока по член 50, параграф 3 от Договора за Европейския съюз (ОВ L 278 I, 30.10.2019 г., стр. 1).

⁶ Решение (ЕС) 2019/274 на Съвета от 11 януари 2019 г. относно подписването, от името на Европейския съюз и на Европейската общност за атомна енергия, на Споразумението за оттегляне на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия от Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия (ОВ L 47 I, 19.2.2019 г., стр. 1).

⁷ Споразумение за оттегляне на Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия от Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия (ОВ C 144 I, 25.4.2019 г., стр. 1).

Съгласно член 176 от Директивата за ДДС Съветът определя разходите, по отношение на които ДДС не подлежи на приспадане. Дотогава той разрешава на държавите членки да продължат да прилагат изключенията, които са били в сила на 1 януари 1979 г. Следователно има известен брой клаузи за запазване на завареното положение, които ограничават правото на приспадане на ДДС във връзка с леките пътнически автомобили.

Независимо от предишните инициативи за установяване на правила относно категориите разходи, които могат да бъдат обект на ограничение на правото на приспадане⁸, подобна дерогация е целесъобразна в очакване тези правила да бъдат хармонизирани на равнището на ЕС.

2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, СУБСИДИАРНОСТ И ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ

• Правно основание

Член 395 от Директивата за ДДС.

• Субсидиарност (при неизключителна компетентност)

Като се има предвид разпоредбата от Директивата за ДДС, на която се основава предложението, принципът на субсидиарност не се прилага.

• Пропорционалност

Решението се отнася до даване на разрешение на държава членка по нейно искане и не представлява задължение.

Предвид ограничения обхват на дерогацията специалната мярка е пропорционална на преследваната цел, а именно предотвратяване на някои форми на отклонение от данъчно облагане или избягване на данъци и опростяване на събирането на ДДС в конкретен сектор.

• Избор на инструмент

Съгласно член 395 от Директивата за ДДС дерогация от общите правила за ДДС е възможна единствено след разрешение от Съвета, действащ с единодушие по предложение на Комисията. Освен това решение на Съвета е най-подходящият инструмент, тъй като негов адресат могат да бъдат отделни държави членки.

3. РЕЗУЛТАТИ ОТ ПОСЛЕДВАЩИТЕ ОЦЕНКИ, КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОЦЕНКИТЕ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

• Консултации със заинтересованите страни

Не беше проведена консултация със заинтересованите страни. Настоящото предложение се основава на искане, отправено от Обединеното кралство, и се отнася само до тази държава членка.

⁸ COM(2004) 728 final — Предложение за Директива на Съвета за изменение на Директива 77/388/ЕИО с цел опростяване на задълженията, свързани с данъка върху добавената стойност (ОВ С 24, 29.1.2005 г., стр. 10), оттеглено на 21 май 2014 г. (ОВ С 153, 21. 05. 2014 г., стр. 3).

- **Събиране и използване на експертни становища**

Не бяха необходими външни експертни становища.

- **Оценка на въздействието**

С решението се цели да се удължи срокът на мярка за опростяване, която има за цел да предотврати отклоняването от облагане с ДДС и да опрости процедурата по данъчно облагане. Ограничението от 50 % във връзка с данъка върху входящите ресурси е показател за действителния размер на дължимия данък за използването на съответните автомобили за лични нужди. То премахва необходимостта наемателят или лизингополучателят да води отчетност за разстоянието, изминато за лични нужди със служебни автомобили, както и да декларира данъка върху реалното използване за лични нужди на всеки от автомобилите.

Освен това поради тесния обхват и ограничения срок на прилагане въздействието при всички случаи ще бъде ограничено.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Предложението няма да има отрицателно отражение върху бюджета на ЕС.

5. ДРУГИ ЕЛЕМЕНТИ

Предложението включва клауза за изтичане на срока на действие, като срокът на действие на дерогацията изтича автоматично на 31 декември 2022 г. Ако Обединеното кралство се оттегли от Европейския съюз преди тази дата без споразумение, настоящото решение ще престане да се прилага автоматично към датата на оттегляне, в резултат от прилагането на член 50 от ДЕС. Ако споразумението за оттегляне влезе в сила, решението ще престане да се прилага от датата на изтичане на преходния период, предвиден в посоченото споразумение, в случай че това е определено да стане на дата преди 31 декември 2022 г.

В случай че Обединеното кралство възнамерява срокът на действие на мярката за дерогация да бъде удължен и след 2022 г., на Комисията следва да бъде представен нов доклад за оценка, заедно с искането за удължаване, не по-късно от 1 април 2022 г.

Предложение за

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА СЪВЕТА

за изменение на Решение 2007/884/ЕО за оправомощаване на Обединеното кралство да продължава да прилага мярка, дерогираща от член 26, параграф 1, буква а) и членове 168 и 169 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност¹, и по-специално член 395, параграф 1, първа алинея от нея,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

- (1) С членове 168 и 169 от Директива 2006/112/ЕО се установява правото на данъчно задължените лица да приспадат данъка върху добавената стойност (ДДС), начисляван върху получените от тях доставки на стоки и услуги, които се използват за целите на техните облагаеми сделки или за някои други цели. По силата на член 26, параграф 1, буква а) от същата директива употребата на стопански активи за личните нужди на данъчно задължените лица или за нуждите на техния персонал, или по-общо за цели, различни от стопанската дейност на лицата, се третира като възмездна доставка на услуги.
- (2) С Решение 2007/884/ЕО на Съвета² на Обединеното кралство се разрешава да ограничи до 50 % правото на наемател или лизингополучател на автомобил да приспада ДДС съгласно членове 168 или 169 от Директива 2006/112/ЕО за разходите за наема или лизинга на автомобили, когато те не се използват изцяло за стопански цели. С него на Обединеното кралство също така се разрешава да не счита за възмездно предоставяне на услуги използването за лични нужди на служебни автомобили, взети под наем или на лизинг от данъчно задължено лице. С тези мерки за опростяване бе премахната необходимостта наемателят или лизингополучателят на служебен автомобил да води отчетност за разстоянието, изминато за лични нужди с посочения автомобил, както и да декларира ДДС върху реално изминатото разстояние от посочения автомобил при използването

¹ ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1.

² Решение 2007/884/ЕО на Съвета от 20 декември 2007 г. за оправомощаване на Обединеното кралство да продължава да прилага мярка, дерогираща член 26, параграф 1, буква а) и членове 168 и 169 от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 346, 29.12.2007 г., стр. 21).

му за лични нужди. Срокът на действие на Решение 2007/884/ЕО изтича на 31 декември 2019 г.

- (3) С писмо, заведено в Комисията на 2 април 2019 г., Обединеното кралство поиска разрешение да продължи да прилага мерките за дерогация, разрешени с Решение 2007/884/ЕО („мерките за дерогация“).
- (4) С писмо от 29 април 2019 г. Комисията информира останалите държави членки в съответствие с член 395, параграф 2 от Директива 2006/112/ЕО за искането, отправено от Обединеното кралство. С писмо от 2 май 2019 г. Комисията уведоми Обединеното кралство, че разполага с цялата информация, необходима ѝ за разглеждане на искането.
- (5) На 29 март 2017 г. Обединеното кралство представи нотификация за намерението си да се оттегли от Съюза в съответствие с член 50 от Договора за Европейския съюз (ДЕС). Съгласно член 50, параграф 3 от ДЕС Договорите престават да се прилагат спрямо оттеглящата се държава от датата на влизане в сила на споразумението за оттегляне или при липса на такова, две години след нотификацията, освен ако Европейският съвет в съгласие със засегнатата държава членка не реши с единодушие да продължи този срок. Срокът бе удължен на три пъти, като последно това бе извършено с Решение (ЕС) 2019/1810 на Европейския съвет³, с което той бе удължен до 31 януари 2020 г.
- (6) На 11 януари 2019 г. с Решение (ЕС) 2019/274⁴ Съветът разреши подписването на споразумението за оттегляне, договорено на равнище преговарящи на 14 ноември 2018 г. Съюзът потвърди своята готовност да пристъпи бързо към неговото подписване и сключване, в случай че парламентът на Обединеното кралство одобри споразумението за оттегляне. В четвърта част от споразумението за оттегляне⁵ се предвижда преходен период, започващ от датата на влизане в сила на споразумението, през който правото на Съюза ще продължи да се прилага спрямо и в Обединеното кралство, както е определено в него.
- (7) При всички случаи настоящото решение се прилага само докато правото на Съюза се прилага спрямо и в Обединеното кралство.
- (8) Заедно с искането Обединеното кралство представи на Комисията доклад в съответствие с член 3, параграф 2 от Решение 2007/884/ЕО, включващ преглед на процентното ограничение, прилагано по отношение на правото на приспадане на ДДС. От предоставената от Обединеното кралство информация става ясно, че процентното ограничение от 50 % продължава да отразява вярно действителното положение на място, що се отнася до съотношението между използването за стопански цели и за цели, различни от свързаните с икономическата дейност, на

³ Решение (ЕС) 2019/1810 на Европейския съвет, взето в съгласие с Обединеното кралство, от 29 октомври 2019 г. за продължаване на срока по член 50, параграф 3 от Договора за Европейския съюз (ОВ L 278I, 30.10.2019 г., стр. 1).

⁴ Решение (ЕС) 2019/274 на Съвета от 11 януари 2019 г. относно подписването, от името на Европейския съюз и на Европейската общност за атомна енергия, на Споразумението за оттегляне на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия от Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия (ОВ L 47 I, 19.2.2019 г., стр. 1).

⁵ Споразумение за оттегляне на Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия от Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия (ОВ С 144 I, 25.4.2019 г., стр. 1).

превозните средства, засегнати от мерките за дерогация. Удължаването на срока на действие на мерките за дерогация обаче следва да е ограничено до времето, необходимо за извършване на оценка на тяхната ефективност и на целесъобразността на процентната ставка. Поради това на Обединеното кралство следва да се разреши да продължи да прилага мерките за дерогация за допълнителен ограничен срок — до 31 декември 2022 г.

- (9) Следва да бъде определен срок за подаване на искане за разрешение за допълнително удължаване след 2022 г. на срока на действие на мерките за дерогация. От Обединеното кралство следва също така да се изиска заедно с такова евентуално искане за удължаване да представи доклад, включващ преглед на процентното ограничение, прилагано по отношение на правото на приспадане на ДДС.
- (10) Мерките за дерогация няма да имат отрицателно въздействие върху собствените ресурси на Съюза, формирани от ДДС,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Член 3 от Решение 2007/884/ЕО се заменя със следното:

„Член 3

Срокът на действие на настоящото решение изтича на 31 декември 2022 г.

Всяко искане за разрешение за удължаване на срока на действие на мерките за дерогация, разрешени по силата на настоящото решение, се представя на Комисията до 1 април 2022 г. Искането се придружава от доклад, който включва преглед на процентното ограничение, прилагано по отношение на правото на приспадане на ДДС за разходите за наема или лизинга на автомобили, които не се използват изцяло за стопански цели.“

Член 2

Адресат на настоящото решение е Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия.

Съставено в Брюксел на [...] година.

*За Съвета
Председател*